

BİR SAVCI ARKADAŞIMIN HATIRASI

C. Savcısı bir arkadaşımın yaşadığı ve bana anlattığı ibretlik bir olayı aynen aktarıyorum.

Büyük illerden birinde görev yapan Cumhuriyet Savcısı arkadaşım, annesini, Devlet hastanesinde ameliyat ettirir. Geceleyin annesinin ihtiyaçlarını giderip, hastaneden ayrıldıktan sonra evine gitmek üzere hastane bahçesinden arabası ile yola çıkarken, ters istikametten ışıklarını söndürmüş bir motosikletin arabaya çarpmasına ramak kala durur. Motosikletten inen şahsın sarhoş olduğunu görür. Savcı, hiçbir şey söylemediği halde, motosikletten hızla inen sarhoş, direksiyon başında oturan Savcıya, ağza alınmayacak küfürlerle hakaret etmeye başlar. Savcı, sükûnet içinde, bu şahsın saldırganlığının devam etmemesi için nazik bir ifade ile kendisinin “Cumhuriyet Savcısı olduğunu işi büyütmemesi gerektiğini” söyler, saldırgan tavırlarını sürdüren sarhoş, direksiyon başında sakin bir şekilde oturan Savcıya hitaben : “Sen Savcı isen, ben de ALLAH’IM” şeklinde bağırması karşısında C. Savcısı arkadaşlarımlarımın tüyleri diken diken olur. Devletin emniyet güçleri ile bu şahsı yakalatma ve nezarete attırma imkânı varken, sabredip cevap vermeden arabaya ani bir manevra yaptırıp sarhoştan kurtulur ve evinin yolunu tutar. Ama bu olay, Savcıyı bütün gece“ gereğini yapıp yapmadığı hususunda” rahatsız eder. Ertesi gün Savcı, görevi gereği mahkemede duruşmaya çıkar. Bir de ne görsün, geceleyin ağız dolusu küfürlerle hakaret eden ve “ sen Savcı isen ben de ALLAH’ım” diyen şahıs, çok basit bir davanın sanığı olarak duruşmaya çıkarılmıştır. Savcı şaşırır. Akşam başından geçen olayı eşine dahi anlatmamıştır. Hâkiminde olay hakkında bilgisi yoktur. Hâkim, halim selim bir insan olmasına rağmen sanığa karşı aniden celallenir ve savcının mütalaasını almadan, sanığın tutuklanmasını gereken bir suç olmadığı halde, suçun gerektirdiği en üst seviyeden mahkûmiyetine karar verir ve sanığı ceza evine gönderir.

Savcı, olayı hayretle izlemekle yetinir. Ne hâkime ne de başka bir meslektaşına bu konudan söz eder. O anda İbrahim Hakkı Hazretlerinin: “Hak şerleri hayreyle /Zannetme ki gayreyle /Mevla görelim neyle /Neylese güzel eyler.” Beytini hatırlar ve olaydaki hikmet ve ibretin tesirinden kurtulamaz. Zira sarhoşun işlediği suçlara bakan adliyede 5-6 mahkeme olmasına rağmen dosyanın kendi mahkemelerine düşmesi ve yumuşak tabiatlı olan Hakimin aniden celallenip en üst seviyeden karar verip suçluyu cezaevine göndermesi, meslek hayatında unutamadığı olaylardan biri olarak belleğinde yer eder. Onun için gelin hep birlikte Hacı Bektaş-ı Veli Hazretlerinin şu sözünü hatırlayalım:”Allah’ın Sillesinin Sedası Yoktur, Vurdu mu da devası yoktur.”